

AK PARTİ
GENEL MERKEZ
EKONOMİ İŞLERİ BAŞKANLIĞI

KÖŞE YAZARLARI

17 HAZİRAN 2026

GENEL BAŞKAN YARDIMCISI
EKONOMİ İŞLERİ BAŞKANI
NIHAT ZEYBEKÇİ

YAZAR	KEREM ALKİN - SABAH
KONU	'Yapay Zeka Eylem Planı'yla tarihi adımlar
<p>Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan tarafından açıklanan 2026-2030 Türkiye Yapay Zekâ Eylem Planı, Türkiye'nin dijital dönüşüm ve teknolojik kalkınma hedeflerinde yeni bir dönemi işaret ediyor. İki yıl içinde 5 milyon vatandaşın yapay zekâ okuryazarlığı kazanması, 10 bin ileri düzey uzman yetiştirilmesi, kamu yatırımlarında yapay zekâya en az yüzde 2 pay ayrılması ve veri merkezi kapasitesinin 1 GW seviyesine çıkarılması hedefleri, Türkiye'nin bu alandaki iddiasını ortaya koyuyor. Ancak bu hedeflerin başarıya ulaşması yalnızca yazılım geliştirme kapasitesiyle değil; enerji altyapısı, veri merkezleri, finansman modelleri, insan kaynağı ve güçlü bir teknoloji ekosistemiyle mümkün olacak. Yapay zekâ ekonomisinin temelinde artık işlem gücü ve elektrik yer alırken, veri merkezleriyle enerji yatırımlarının eş zamanlı planlanması kritik önem taşıyor. Bunun yanında uzun vadeli finansman mekanizmaları, milli yapay zekâ bulut altyapısı, yüksek performanslı hesaplama sistemleri ve Türkçe başta olmak üzere yerli büyük dil modellerinin geliştirilmesi stratejik öncelikler arasında bulunuyor. Kamu kurumlarının sağlık, eğitim, tarım, ulaştırma ve adalet gibi alanlarda yerli yapay zekâ çözümlerinin ilk müşterisi olması, girişimlerin büyümesini hızlandırabilecek önemli bir unsur olarak öne çıkıyor. KOBİ'lerin yapay zekâ dönüşümünün desteklenmesi, organize sanayi bölgelerinde dönüşüm merkezlerinin kurulması, eğitim sistemine veri ve yapay zekâ okuryazarlığının entegre edilmesi, girişim sermayesi fonlarının güçlendirilmesi ve veri güvenliğinin sağlanması da planın temel bileşenleri arasında yer alıyor. Yapay zekânın yalnızca bir teknoloji politikası değil, aynı zamanda kalkınma, rekabetçilik ve dijital egemenlik politikası olarak görülmesi gerektiği vurgulanırken, Türkiye'nin hedefi teknolojiyi kullanan değil, veri merkezleri, yerli algoritmaları ve nitelikli insan kaynağıyla yapay zekâ çağının üretici ve yön verici ülkelerinden biri olmak olarak tanımlanıyor.</p>	
Link	https://www.sabah.com.tr/yazarlar/kerem-alkin/2026/06/17/yapay-zeka-eylem-planıyla-tarihi-adimlar

YAZAR	MAHFİ EĞİLMEZ - MAHFİEĞİLMEZ.COM
KONU	Hürmüz Krizinin Kazananları ve Kaybedenleri
<p>Hürmüz Boğazı krizi küresel enerji piyasalarını ve jeopolitik dengeleri önemli ölçüde etkilerken, ortaya çıkan tabloda kazananlar ve kaybedenler farklı alanlarda şekillendi. İran ağır ekonomik ve askeri maliyetlere rağmen müzakere masasındaki konumunu koruyarak tamamen kaybeden taraf olmadığını gösterdi. ABD ise bölgedeki gelişmeleri istediği ölçüde yönlendiremediği yönündeki algı nedeniyle uluslararası itibar kaybı yaşadı. İsrail bazı askeri kazanımlar elde etse de İran'ı bölgesel denklemin dışına itme hedefinde istediği sonucu alamadı. Ekonomik açıdan en büyük kazanan Rusya oldu; yükselen petrol fiyatları enerji gelirlerini artırırken küresel gündemin Orta Doğu'ya kayması Ukrayna savaşı üzerindeki baskıyı görece azalttı. Çin ise enerji güvenliği risklerine rağmen alternatif ticaret ve enerji koridorlarını geliştirme fırsatı yakalayarak uzun vadeli stratejik avantaj elde etti. Türkiye yüksek enerji maliyetlerinden olumsuz etkilenmesine rağmen enerji koridoru, lojistik merkez ve diplomatik aktör olarak jeopolitik önemini artırdı. Piyasalar ABD-İran anlaşmasının gerçekleşmesini büyük ölçüde fiyatlarken, anlaşmanın başarılı olması halinde Brent petrolün 70-80 dolar bandında dengelenmesi, uygulamada sorun yaşanması durumunda 80-90 dolar aralığında kalması, gerilimin yeniden yükselmesi halinde ise 100 doların üzerine çıkması bekleniyor. Rusya ekonomik, Çin stratejik açıdan öne çıkan kazananlar olurken, ABD uluslararası algı ve siyasi itibar bakımından en fazla kayıp yaşayan ülke konumunda bulunuyor.</p>	
Link	https://www.mahfiegilmez.com/2026/06/hurmuz-krizinin-kazananlar-ve.html

YAZAR	ALAATTİN AKTAŞ- EKONOMİM
KONU	Yine Őu harcama ağırlığı meselesi...
<p>TÜFE'de kullanılan harcama ağırlıkları ile vatandaşın gerçek harcama dağılımı arasındaki fark yeniden tartışma konusu oluyor. Özellikle konut harcamalarında bu ayrışma dikkat çekiyor. TÜİK verilerine göre konut grubunun TÜFE içindeki ağırlığı yüzde 11,4 iken, haneler toplam harcamalarının ortalama yüzde 29,3'ünü konuta ayırıyor. En yoksul yüzde 20'lik kesimde ise bu oran yüzde 38,7'ye kadar çıkıyor. Hazine ve Maliye Bakanı Mehmet Őimşek de en düşük gelir grubunun harcamalarının yüzde 77'sini gıda, konut ve ulaştırmaya yaptığını belirterek bu tabloya dikkat çekti. Bu farklılığın temel nedeni, 2026 yılında Avrupa Birliđi uyumu kapsamında TÜFE ağırlıklarının belirlenmesinde hanehalkı bütçe anketleri yerine ulusal hesaplardan elde edilen nihai tüketim harcamalarının kullanılmaya başlanması. Bu yöntem, Türkiye'de harcama yapan turistler ve yerleşik olmayanların tüketimlerini de kapsadığı için kira, elektrik, doğal gaz ve su gibi konut harcamalarının ağırlığını düşürüyor. Vatandaşın özellikle konut harcamalarına ayırdığı pay ile enflasyon hesabında kullanılan ağırlıklar arasında belirgin bir fark ortaya çıkıyor ve bu durum TÜFE'nin gerçek yaşam maliyetlerini ne ölçüde yansıttığı tartışmasını gündeme getiriyor.</p>	
Link	https://www.ekonomim.com/kose-yazisi/yine-su-harcama-agirliđi-meselesi/900320

YAZAR	EMRE ALKİN - EKONOMİM
KONU	Kalıcı barış mı yoksa oyalama taktiği mi?
<p>ABD ile İran arasında gündeme gelen mutabakatın kalıcı bir barış anlaşmasından çok, daha büyük bir çatışmayı ertelemeyi amaçlayan kırılğan bir uzlaşđ olduğu değerlendiriliyor. Anlaşmanın temelinde Hürmüz Boğazı'nın yeniden açılması, yaptırımların kademeli hafifletilmesi ve yeni diplomatik görüşmelerin başlatılması yer alıyor. İran açısından bu süreç ekonomik baskıyı hafifletme ve petrol ihracatını artırma fırsatı sunarken, ABD açısından yükselen enerji fiyatlarının enflasyon ve seçmen üzerindeki etkisini sınırlama amacı taşıyor. Ancak İran'ın nükleer programı, balistik füze kapasitesi ve bölgesel etkisi gibi temel sorunların çözüme kavuşmamış olması, özellikle İsrail'in anlaşmaya mesafeli yaklaşmasına neden oluyor. Piyasalar anlaşmayı olumlu karşılayarak petrol fiyatlarını aşağı çekerken, enerji ithalatçısı ülkeler için de rahatlama sağlıyor. Türkiye açısından Hürmüz riskinin azalması cari açık ve enflasyon baskısının hafiflemesi bakımından olumlu görülüyor. Bununla birlikte anlaşmanın başarısı; Hürmüz'de güvenli geçişlerin yeniden sağlanmasına, İran'ın taahhütlerine bağlı kalmasına ve İsrail'in süreci bozacak adımlar atmamasına bağlı. Bu nedenle mevcut tablo kalıcı barıştan çok, tarafların zaman kazanmaya çalıştığı geçici ve hassas bir denge olarak değerlendiriliyor.</p>	
Link	https://www.ekonomim.com/kose-yazisi/kalici-baris-mi-yoksa-oyalama-taktigi-mi/900326

YAZAR	ERHAN ASLANOĞLU - EKONOMİM
KONU	Savaşın ekonomimizde büyüme etkisi
<p>Orta Doğu'da yaklaşık 100 gün süren savaşın Türkiye ekonomisi üzerindeki etkileri özellikle enflasyon ve büyüme tarafında hissedildi. Savaşın başlamasıyla birlikte tüketici güveni ve harcama eğilimi belirgin şekilde gerilerken, otomobil, konut, beyaz eşya ve perakende satışlarında yavaşlama görüldü. Artan enerji fiyatları ve belirsizlik ortamı hem tüketicilerin hem de piyasa aktörlerinin enflasyon beklentilerini yükseltti. Ancak Mayıs ortasından itibaren güven göstergelerinde toparlanma sinyalleri ortaya çıkmaya başladı. Haziran ayında tüketici güveni ve tüketim eğilimi yeniden yükselişe geçerken, iç talepte canlanmanın işaretleri görüldü. Savaşın ilk etkileriyle ikinci çeyrek büyüme tahminleri aşağı çekilse de son veriler ekonomik aktivitenin beklenenden daha dirençli olduğunu gösteriyor. Bu nedenle büyüme beklentileri yeniden yukarı yönlü revize edilirken, iç talepteki toparlanmanın sürmesi halinde hem 2026 hem de 2027 büyüme tahminlerinin daha da yükselmesi mümkün görülüyor. Savaşın kısa vadede ekonomiyi yavaşlattığını ancak etkilerinin beklenenden daha sınırlı kaldığını ve ekonomide yeniden toparlanma sinyallerinin güçlendiğini ortaya koyuyor.</p>	
Link	https://www.ekonomim.com/kose-yazisi/savasin-ekonomimizde-buyume-etkisi/900324

YAZAR	NAKİ BAKIR - DÜNYA
KONU	Dakikada ortalama 5,8 milyon TL faiz ödemesi
<p>2026 yılının ilk beş ayında merkezi yönetim bütçesinin faiz yükü tarihi seviyelere ulaşırken, faiz ödemeleri geçen yılın aynı dönemine göre yüzde 51,1 artarak 1 trilyon 262,6 milyar liraya yükseldi. Hazine ve Maliye Bakanlığı verilerine göre bu tutar günlük ortalama 8,4 milyar lira, saatlik 348 milyon lira, dakikada 5,8 milyon lira ve saniyede yaklaşık 97 bin lira faiz ödemesi anlamına geliyor. Ocak ayında 456,4 milyar lira ile yılın en yüksek faiz ödemesi yapılırken, sonraki aylarda da yüksek seviyeler devam etti. Aynı dönemde faiz dışı harcamalar yüzde 34,8 artışla 6,1 trilyon liraya çıkarken, toplam bütçe giderleri 7,3 trilyon lirayı aştı. Böylece faiz giderlerinin toplam bütçe harcamaları içindeki payı yüzde 17,2'ye yükselerek son 17 yılın en yüksek düzeyine ulaştı. Devletin ilk beş ayda topladığı 5,3 trilyon liralık vergi gelirinin yaklaşık dörtte biri faiz ödemelerine giderken, toplam bütçe gelirlerinin de beşte birinden fazlası faiz yükü tarafından tüketildi. Faiz harcamaları hariç tutulduğunda bütçe 205,6 milyar lira fazla verirken, yüksek faiz giderleri nedeniyle bütçe dengesi 1 trilyon 57 milyar lira açık verdi. Son yıllarda uygulanan sıkı para politikası, yükselen faiz oranları ve artan borçlanma ihtiyacı kamu maliyesi üzerindeki faiz baskısını belirgin şekilde artırırken, yılın ilk beş ayında gerçekleşen faiz ödemeleri yıllık hedeflerin de üzerinde seyrederek bütçe üzerindeki yükün giderek ağırlaştığını ortaya koydu. Cumhuriyet tarihinin farklı dönemlerinde gerileyen faiz yükü, özellikle son iki yılda yeniden hızlı yükselişe geçerken, kamu kaynaklarının önemli bir bölümünün yatırım, eğitim, sağlık veya sosyal harcamalar yerine borç faizlerine ayrılması dikkat çeken bir gelişme olarak öne çıkıyor.</p>	
Link	https://www.dunya.com/kose-yazisi/dakikada-ortalama-58-milyon-tl-faiz-odemesi/828795

YAZAR ŞEVKET SAYILGAN - DÜNYA**KONU** Faiz yüksek, enflasyon inatçı, kur baskılı: Türkiye'nin zor dengesi

Türkiye ekonomisi 2026 yılının ortasında yüksek faiz, kalıcı enflasyon ve kırılğan kur dengesi arasında hassas bir denge kurmaya çalışıyor. Politika faizinin yüzde 37 seviyesinde tutulması enflasyonu kontrol altına almak ve beklentileri iyileştirmek açısından gerekli görülse de, yüksek finansman maliyetleri yatırım iştahını azaltıyor, krediye erişimi zorlaştırıyor ve büyüme üzerinde baskı oluşturuyor. Enflasyon yıllık bazda gerilemiş olsa da yüzde 32,6 seviyesinde bulunması fiyat artışlarının hâlâ güçlü olduğunu gösterirken, özellikle gıda, kira, enerji ve hizmet sektörlerindeki maliyet baskıları vatandaşın enflasyonu günlük yaşamında yoğun şekilde hissetmesine neden oluyor. Türkiye'de enflasyon yalnızca talep kaynaklı değil; kur geçişkenliği, enerji maliyetleri, ithal girdi bağımlılığı, ücret artışları ve vergi düzenlemeleri gibi birçok unsurun etkisiyle yapısal bir özellik taşıyor. Döviz kuru tarafında ise kontrollü bir değer kaybı politikası izlenirken, kurun fazla baskılanması cari açığı büyütme riski taşıyor, hızlı yükselmesi ise enflasyonu yeniden tetikleyebiliyor. Bu nedenle kur, faiz ve enflasyon arasındaki hassas denge ekonomi yönetiminin en önemli sınavı olmaya devam ediyor. Cari açık da ekonominin kırılğan noktalarından biri olmayı sürdürürken, büyümenin enerji, teknoloji ve ara malı ithalatına bağımlı yapısı dış finansman ihtiyacını artırıyor. Şirketler açısından ise yüksek faiz ortamında satış hacminden çok nakit yönetimi, tahsilat performansı ve finansman maliyetleri ön plana çıkıyor. Uzmanlar, kalıcı bir iyileşmenin yalnızca para politikasıyla mümkün olmadığını; maliye politikası, sanayi stratejileri, enerji yatırımları, verimlilik artışı ve güven veren kurumsal reformlarla desteklenen bütüncül bir program gerektiğini vurguluyor. Aksi halde yüksek faizle kazanılan zamanın kalıcı bir dönüşüme dönüştürülememesi durumunda, enflasyon, kur ve büyüme sorunlarının ilerleyen yıllarda yeniden ekonominin temel gündemi haline gelmesi riski bulunuyor.

Link

<https://www.dunya.com/kose-yazisi/faiz-yuksek-enflasyon-inatci-kur-baskili-turkiyenin-zor-dengesi/828791>**YAZAR FERİT BARIŞ PARLAK - DÜNYA****KONU** "0 kg" üreten ile "750 kg" üreten aynı desteği alırsa (2)

Tarımsal desteklerin amacı üretimi, verimliliği ve gıda arz güvenliğini artırmak olsa da mevcut sistemde üretim miktarı ile alınan destek arasındaki bağın zayıf olması eleştirilmeye devam ediyor. Yazıda, bir dönüm araziden 750 kilogram buğday elde etmek için yatırım yapan ve yoğun emek harcayan üretici ile aynı arazide çok düşük verimle ya da neredeyse hiç üretim yapmadan destek alan üreticinin benzer temel desteklerden yararlanmasının üretim motivasyonunu azalttığı vurgulanıyor. Üreticilerden gelen görüşlere göre desteklerin verimlilik ve performans kriterlerine göre yeniden düzenlenmesi halinde yalnızca buğday üretiminde bile yüzde 30-40'lık artış sağlanabilir, ürün kalitesi yükseltilebilir ve ihracata yönelik çeşitlilik geliştirilebilir. Bu durumun tarıma dayalı sanayiye güçlendirmesinin yanı sıra daha kaliteli ve besleyici ürünler sayesinde toplum sağlığına da olumlu katkı sunacağı belirtiliyor. Türkiye'de gıda fiyatlarının enflasyon üzerindeki baskısının temel nedenleri arasında desteklerin etkin kullanılmaması, doğru üreticilere yönlendirilmemesi ve üretim kültürünün zayıflaması gösteriliyor. Kanuna göre tarımsal desteklerin milli gelirin en az yüzde 1'i seviyesinde olması gerekirken mevcut desteklerin bu oranın oldukça altında kaldığına dikkat çekilirken, yaklaşık 168 milyar liralık kaynağın gençlerin ve küçük çiftçilerin üretime katılımını artıracak, verimliliği yükseltecek ve sonuçları düzenli olarak ölçülebilecek projelere yönlendirilmesinin daha kalıcı fayda sağlayacağı ifade ediliyor.

Link

<https://www.dunya.com/kose-yazisi/0-kg-ureten-ile-750-kg-ureten-ayni-destegi-alirsa-2/828792>